

Rezumat

Teza propusă - „**Cercetări privind morfofiziologia structurilor implicate în comportamentul alimentar și reproductiv la mistreț (*Sus scrofa ferus*)**” - urmărește să analizeze sistematic legăturile dintre anatomia aparatului digestiv și reproducător și comportamentele care le corespund. O astfel de abordare interdisciplinară (morfologie, fiziologie, etologie și ecologie) oferă cheia pentru a explica succesul adaptativ al mistrețului, a identifica mecanismele prin care hrana influențează reproducerea și a sugera soluții aplicate pentru gestionarea populațiilor și valorificarea genetică a suinelor domestice.

Cercetarea propusă se înscrie într-un domeniu interdisciplinar care leagă anatomia, fiziologia, etologia și ecologia pentru a explica comportamentele alimentare și reproductive ale mistrețului. Rigoarea morfologică (prin măsurători anatomice, histomorfometrie, analize ale sângelui) și abordarea fiziologică (hormoni, feromoni, sezonabilitate) vor furniza date esențiale pentru înțelegerea adaptărilor speciei.

Rezultatele pot fundamenta atât gestionarea sustenabilă a populațiilor de mistreț în România, cât și comparațiile cu porcul domestic în programele de ameliorare genetică și de prevenire a bolilor. Într-o perioadă în care modificările climatice și presiunile antropice afectează fauna sălbatică, astfel de cercetări contribuie la conservarea biodiversității și la reducerea conflictelor om-faună.

Selecția fondurilor cinegetice 31 Strunga și 55 Dagâța din județul Iași pentru studiul morfofiziologiei mistreților este motivată de particularitățile lor geografice și ecologice complementare. Comuna Strunga se află într-o zonă de contact între Câmpia Moldovei și Podișul Central Moldovenesc, ceea ce determină un relief de tranziție spre câmpie. În acest areal predomina terenurile agricole, dar există și o suprafață forestieră de circa 720 ha (peste 10 % din terenurile neagricole) administrată de Ocolul Silvic Podu Iloaiei. Această combinație de câmpie cu insule de pădure favorizează o disponibilitate ridicată de culturi agricole și plante ierboase, iar mistreții utilizează frecvent culturile agricole, fapt ce poate afecta dieta și condiția corporală. Așadar, fondul cinegetic 31 Strunga, situat într-o zonă predominant de șes, oferă un cadru adecvat pentru a observa morfologia și fiziologia indivizilor care exploatează un mediu agricol cu resurse predictibile și accesibile.

În contrast, comuna Dagâța este caracterizată printr-un relief puternic fragmentat, cu altitudini ce depășesc 450 m (vârful Cetatea 467 m) și versanți afectați de eroziune și alunecări de teren. Solurile sunt variate, de la cernoziomuri levigate la argiloiluviale, iar pe terenurile joase apar soluri aluviale. Acest peisaj deluros corespunde Podișului Central Moldovenesc și este acoperit în mare parte de păduri

de foioase, desişuri şi livezi. Mistreţii din acest fond cinegetic se hrănesc în principal cu resurse forestiere (ghinde, jir, fructe de pădure,) şi trebuie să parcurgă distanţe mari pe teren accidentat pentru a-şi procura hrana, ceea ce poate influenţa adaptările morfologice şi fiziologice (acumularea de rezerve energetice, variaţii sezoniere ale masei corporale). Astfel, fondul cinegetic 55 Dagâta reprezintă un model ideal pentru zona deluroasă din judeţul Iaşi şi permite compararea cu populaţiile din câmpie.

Prin includerea ambelor fonduri cinegetice, lucrarea analizează modul în care topografia, tipul de vegetaţie şi presiunea antropică diferită (agricultură intensivă în Strunga versus silvicultură şi pajişti în Dagâta) influenţează morfologia dentară, structura sistemului digestiv, statusul de reproducere şi comportamentul mistreţilor. Această comparaţie spaţială oferă o viziune integrată asupra variabilităţii intra-specifice şi ajută la formularea unor recomandări de management adaptate diferitelor zone din România.